

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4181/2019
23.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Каченков, адвокат из ..., против туженог „Метро Ђ&И“ ДОО Врање, чији је пуномоћник Мирослав Митић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1753/18 од 17.04.2019. године, у седници од 23.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1753/18 од 17.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2920/17 од 18.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име утрошене електричне енергије за период од 01.09.2008. године до 04.01.2010. године, исплати 355.650,93 динара, са законском затезном каматом од 24.11.2015. године као дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.456,50 динара са законском затезном каматом на износ од 57.000,00 динара од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1753/18 од 17.04.2019. године ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му за период од 01.09.2008. године до 04.01.2010. године исплати 355.650,93 динара са законском затезном каматом од 24.11.2015. године до исплате. Ставом другим изреке преиначено је решење о парничним трошковима из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.826,00 динара. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 45.826,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 24.11.2015. године, тужилац је тражио исплату износа од 355.650,93 динара са припадајућом законском затезном каматом.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена. С обзиром да се ради о посебној врсти поступка, прописаној главом XXXIII Закона о парничном поступку, у коме је чланом 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, не примењује се новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**